

יאיר ניצני מרים גבה

העם הנבחר

נדמה שכבר ראינו כאן את כל סוגי המפלגות. אבל אנחנו עדיין זקוקים למשהו מרענן, שייקח אותנו למעלה

מדובר במפלגת "קינוח לישראל", שתיאבק על קידום המנות האחרונות במדינה – מגזר שבמשך שנים היה מקופח לעומת האליטות של המנות העיקריות והשותפות ההיסטוריות שלו, התוספות. המפלגה תבטיח שהמנות האחרונות במסעדות יהיו בחיי גם ועל חשבון המדינה, על פי חזון "פבלובה לכל ילד". ההוצאה התקציבית תהיה זניחה לעומת הטעם המתוק בפה שאיתו יעזבו האזרחים את המסעדה, התחושה שהם דפקו את המערכת, והשיפור הצפוי במורל הלאומי, לפחות לכמה דקות, עד שתגיע נפילת סוכר. כל המפלגות מחפשות "ביטחוניסטים", קצינים בכירים

3. פחות צפיפות בכיתות. במקביל, ילדי ישראל שינפשו בחו"ל יוכלו ללמוד מבחר מקצועות – כמו גיאוגרפיה, דרך מפת מסלול הטיסה במטוס, ומתמטיקה, דרך ההתמדה קהילות של הוריהם על המחירים בשווקים ברחבי העולם. 4. המרצת כלכלת ישראל. בעקבות הביקורים התכופים בדיוטי פרי, ישראלים יקנו יותר. אחרי ביקור במחלקת הפרפומריה, שם יתזו עליהם מבחר דאודורנטים, גם הריח שלהם יהיה טוב יותר. 5. הפחתת הלחץ על העובדים הסוציאליים. בארץ הרי יהיו פחות אנשים, ואלה שיהיו כאן, יהיו במצב רוח טוב יותר בעקבות החופשה שממנה חזרו ולקראת החופשה

הבחירות כבר כאן, ובחודשים הקרובים נופצץ בקמפינים של כל מי שרואה את עצמו ראוי להנהיג אותנו, או שסתם אין לו משהו טוב יותר לעשות עם עצמו בארבע השנים הקרובות. מפלגות חדשות יצוצו, מפלגות ישנות יתפזלו, מינה צמח תרים טלפון, פוליטיקאים ישבחו את עצמם בגוף שלישי, השמצות יעופו לכל עבר, ויום אחד אחרי, המושמצים יישבו לצד המושמיצים באותה "ממשלה מציגת לעם ישראל".

כל ישראלי שני שוקל בימים אלה לרוץ לכנסת ואז לזחול לממשלה. אז מה אם הקשר היחיד של רבים מהם לעשייה ציבורית הוא שמדי ערב הם מורידים את הכלב שיעשה את צרכיו בגינה הציבורית. אצלי, לעומת זאת, הרעיון לעבור לפוליטיקה לא חצה את מוחי אפילו בלי-לוח עם חלומות ממש רעים.

אני לא בנוי להיות חבר כנסת או שר בממשלה, ואני חושב שגם הם לא בנויים בשבילי. אין לי כישורי נישוק של תינוקות, וכשמגשים לי אחד, אני מייך בודק למי אפשר להעביר אותו הלאה. לבקר בשווקים אני דווקא אוהב, כולל כשרוכלים צועקים לעברי "אתה על הכי-פאק, דברו!" אבל מעדיף לנצל את הזמן שם כדי להריח פטרוזיליה ולמשש עגבניות, ולא כדי שמצביעים פוטר נציאליים ימששו אותי.

לכן, הסיכוי שאני ארוץ לכנסת דומה לסיכוי שארוץ את מרתון טבריה בלי לגמור קבור ליד רבי מאיר בעל הנס. מצד שני, אני יכול לתת עצות למי שכן בעניין, חינם אין כסף. אחד הדברים החשובים הוא בחירת שם למפלגה. עם כל הכבוד, "חוסן לישראל" נשמע כמו שם של חברת כספות. המפלגה של בנט ושקד נקראת "הימין החדש", רק שאצלנו אין משהו שמתיישן מהר יותר מהמילה חדש, ואז אתה מוצא את עצמך חדש כמו "תיכון חדש" או כמו התוכנית "ערב חדש". "גשר", שם מפלגתה של אורלי לוי, נשמע בעייתי – בעיקר כשהגשרים בארץ משרדים חוסר יציבות ונטייה ליפול. הגשרים היחידים שאנשים אוהבים כאן הם ימי גשר בחגים.

כמי שעבר לא מעט מערכות בחירות ומרגיש

שהוא מכיר את מינה צמח כמו את אמא שלו, נדמה שכבר ראינו הכל. מפלגות של גמלאים, מעשני קנבים, זכויות הגבה, מה לא. אבל העם עדיין זקוק למשהו מרענן, שייקח אותו למעלה ויביא אותו למקומות חדשים. לכן אני מציע להקים את מפ"לגת "כולנו בדיוטי ישראל", שתחרוט על דגלה את קידום התחום הישראלי ביותר – טיסות לחו"ל. הסיסמה ברורה מאליה, "ישראל ממריאה", ועל פתק ההצבעה יופיעו האותיות "טס". המפלגה תבטיח שכל אחד מאזרחי המדינה יבלה שבוע אחד

בחודש בחו"ל. נכון שהטיסה תעלה לקופת המדינה לא מעט, אבל במקום מלון, הממשלה תוכל לסדר לאזרחים להיזרק על הספה בסלון של אוונגליסטים אוהבי ישראל. למהלך כזה יש יתרונות נוספים:

1. הפחתת כמות הפקקים. אם רבע מאזרחי המדינה יכלו בחו"ל, רבע מהמכוניות לא יעלו על הכבישים – מה שיביא לצמצום הפקקים, לחיסכון בדלק ולפתרון מצוקת החניה.
2. פחות צפיפות בכתי החולים. לא רק שהעומס בכתי החולים יפחת, ישראלים גם יחלו פחות. הרי ידוע שכ-שאתה בחו"ל, הסיכוי שתהיה חולה נמוך בהרבה, כי לא תרצה להפסיד את הביוליים ואת השופינג.

איור: טל לזר

לשעבר שיספקו לבוחרים תחושה של עוצמה וביטחון. בוגי וגנץ, כמו בכירי צה"ל רבים אחרים, כבר תפוסים. לכן, אם אתם מחפשים אישיות ביטחונית למפלגה, אני ממליץ על יהורם גאון (כתנאי שיגיע במדים מהסרט "מבצע יהונתן") או על גברי בנאי (בתלבושת של סמל ראשון ג'ינג'י מ"גבעת חלפון אינה עונה").

אפשר לתת צ'אנס גם לעולים חדשים ולייבא מחו"ל טיפוס קרבי כמו ואן דאם, שיכול להביא מצביעים מקרב העולים מצרפת; רמבו – שיוכל לעזור לנו ביחסים עם ארה"ב; ארנולד שוורצנגר – שכבר היה בפוליטיקה ויש לו ניסיון; או סטיבן סיגל – שיש לו שם ישראלי לגמרי.

כל המפלגות מנסות לפנות לקולות הצעירים, אבל אף אחת מהן לא פונה לקולות הזאטוטים. נכון שלילדים אין זכות הצבעה, אבל ידוע שבתקופה הנוכחית, ההורים הסמרטוטים יעשו כל מה שהם יגידו להם. לכן, מומלץ למועמדים לפנות לקהל הממשמש צעיר, לפרסם סטורי במקום מצע ולהצטלם לכרזות הבחירות עם דאק פייס. במקום אותיות, פתקי ההצבעה יכללו אימוג'ים והסלוגן יבטיח "להחזיר את הסמיילי לישראל".

עם זאת, למפלגה אסור להתחמק מהכרעות קשות בסוגיות שעל סדר היום, והיא תעשה את זה באמצעות משאלים באינסטגרם. למשל: מבין שלל האתגרים שבפניהם ניצב ראש ממשלת ישראל, מה הרבר הראשון שהוא צריך לעשות אחרי הבחירות?

1. שלום.
2. מלחמה.
3. קצת שלום וקצת מלחמה.
4. לסדר לכולם כרטיסים לעומר אדם. בהצלחה לכל המועמדים, וגם לנו. ●

yairn@israelhayom.co.il

הבאה בעוד שלושה שבועות. בנוסף, במקום להוציא את העצבים על בני הזוג, הם יעשו את זה על הדייל שיסרב למכור להם טובלרון.

6. עליית מפלס הכנרת. פחות אנשים בארץ משמעותו ירידה בצריכת המים.

7. פתרון מצוקת הריוה. משפחות יוכלו לחלוק דירות בסבב. מי שנמצא בחו"ל יפנה את הדירה לאלה שבדיוק חזרו לארץ, וחוזר חלילה.

8. עזרה במדיניות החוץ. הממשלה תוכל להשתמש באזרחים שנוסעים לחופשה על חשבונה כדי ליישם את מדיניותה. למשל, אם ארדואן שוב פתח עלינו ג'ורה אנטישמית, נוכל לשלוח לארצו אלפי ישראלים, שידועים כתיירים בעייתיים (שלא לומר אסירים משוחררים שלא היו בחופשה כבר עשור), והם כבר יענישו את הטורקים באמצעות כלי נשק בלתי קונבנציונליים כמו

הדלקת מנגל בחדר במלון, השלכת מזרנים לכריכה וצילום סרטונים ויראליים ליד הבופה.

9. מלחמה ב-BDS. יותר ישראלים מעבר לים הם יותר חיילים במלחמת ההסברה – הרי ידוע שאנחנו הכי פטריטים כשאנחנו בחו"ל. אני אישית מוכן לרכוש את הנושא של רוג'ר ווטס ולהתייצב במחאה בכל ההופעות של החולירע ברחבי העולם.

כאלטרנטיבה, אני ממליץ על מפלגה נוספת, שתציע לעם תקווה, חיך ועתיד מתוק. משהו שינטרל את אוירת ה"חמוצים", שעליה דיבר בזמנו ראש הממשלה.

עם כל הכבוד, "חוסן לישראל" נשמע כמו שם של חברת כספות. "גשר", שם מפלגתה של אורלי לוי, נשמע בעייתי - בעיקר כשהגשרים בארץ משרדים חוסר יציבות ונטייה ליפול